

O introducere privind Acordul de parteneriat economic UE-Japonia

Siguranța alimentelor și sănătatea animalelor și a plantelor („SPS”)

În ce mod susține acordul standardele de siguranță a alimentelor din UE?

Ca și UE, Japonia are unele dintre cele mai înalte standarde de siguranță a alimentelor din lume. De exemplu, Japonia nu permite utilizarea de hormoni de creștere în cadrul producției sale de carne de vită, iar reglementările care controlează organismele modificate genetic sunt de mare importanță pentru consumatorii japonezi.

Ca și în cazul altor acorduri comerciale încheiate de UE, acordul comercial UE-Japonia nu va afecta în niciun fel nivelurile de protecție aferente siguranței alimentelor sau sănătății animalelor și a plantelor.

Aceasta înseamnă că toate produsele importate din Japonia trebuie să respecte standardele UE. Printre acestea se numără interdicția de către UE a cărnii de vită tratate cu hormoni sau normele sale privind utilizarea antibioticelor.

Mai mult, toate produsele de origine animală importate în UE din Japonia trebuie să fie însoțite în continuare de un certificat sanitar-veterinar, ca și în prezent.

Numai o autoritate competentă din Japonia, pe care Comisia a recunoscut-o în mod oficial ca având competența de a certifica conformitatea cu cerințele la import ale UE, poate elibera un astfel de certificat.

De asemenea, acordul este aliniat integral la reglementările existente în domeniul siguranței alimentelor și la alte acte legislative în care principiul precauției este consacrat.

Acest principiu permite UE să ia măsuri preventive în cazul unor posibile riscuri pentru oameni sau pentru mediu, atunci când dovezile sunt incerte.

Acordul se referă la măsurile „sanitare și fitosanitare” (SPS)? Ce sunt acestea și de ce sunt ele importante?

Acestea sunt măsuri (de exemplu legi, reglementări, standarde) care au ca scop să asigure siguranța alimentelor și sănătatea animalelor și a plantelor.

Ele asigură faptul că produsele alimentare introduse pe piață, inclusiv importurile provenind din afara UE, sunt sigure pentru consumatori.

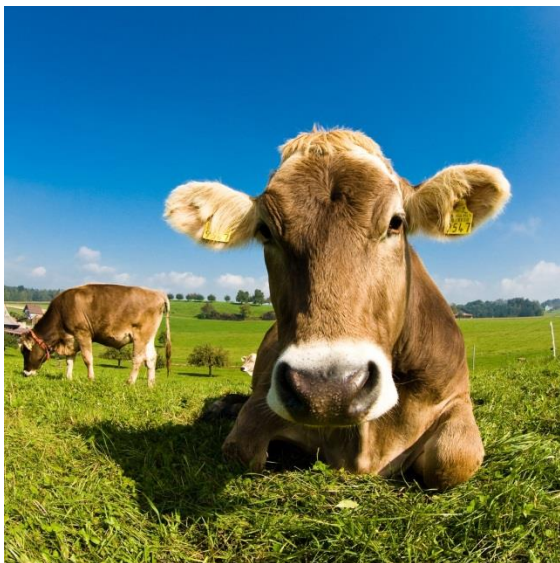
Ce face acordul în privința măsurilor SPS?

Capitolul privind SPS are scopul de a ajuta exportatorii uneia dintre părți să acceseze piața celeilalte părți prin faptul că angajează ambele părți:

UE-JAPONIA

- să îmbunătățească transparența propriilor prevederi SPS
- să facă schimb de informații cu privire la legile și reglementările legate de SPS care afectează comerțul.

În cadrul acestui capitol, ambele părți convin:

- să își reafirme drepturile și obligațiile care le revin în temeiul Acordului SPS al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC)
- să își recunoască reciproc conceptele în concordanță cu standardele internaționale privind controlul bolilor animale și identificarea stării de sănătate a animalelor și a plantelor.
- să recunoască regionalizarea ca bază pentru a determina permiterea sau nu a

importurilor din zone indemne de dăunători și de boli; regionalizarea este un instrument folosit pentru a controla bolile și/sau pentru a menține siguranța comerțului prin restricționarea schimburilor comerciale din zonele afectate de boli, evitând în același timp perturbarea comerțului cu bunuri din zonele neafectate.

Aceste angajamente aduc avantaje exportatorilor europeni de produse agroalimentare, contribuind la asigurarea faptului că produsele acestora nu sunt împiedicate să intre pe piața japoneză de bariere nejustificate în calea comerțului datorate SPS.

Capitolul include, de asemenea, mecanisme pentru raționalizarea procedurilor de aprobare a importurilor de alimente din UE în Japonia. Acestea ar trebui să scurteze durata necesară Japoniei pentru a acorda astfel de aprobări.

De asemenea, UE și Japonia au convenit să instituie un comitet mixt, precum și alte canale de comunicare, pentru a soluționa rapid problemele legate de SPS.